

Mennandi at hava sam-band við onnur dagliga

Orðmyndir
Dagny Joensen



Tað er hugnaligt í umvældu holunum í nðaru hædd á Ellisheiminum. Tey eldru á dagstovninum fáa dogurða og møguleikan at hvíla seg um middagsleitið. Onkur situr við stokkum, onnur prátar, og eisini eru góðar stundir at triva í eitt orindi ella at syngja ein sálm. Hetta semjast tey um so hvørt sum frá lóður

Tað er hugnaligt at vitja í fyríbils dagstovninum, sum er gjørdur fyri eldri og røktarsjúklingar í kjallarahæddini á Ellisheiminum í Havn, sum heimahjálpin dagliga tekur sær av.

Dagstovnurin varð stovnaður, tí ikki nóg nógvir heimahjálparar vóru til at taka í summarfrítíðini.

Umleið 10 fólk hava havt sína gongd í dagstovninum, og eru tey øll somul ógvuliga fegin at hittast.

Eldri fólk, sum búgva heima, eru sjálvsagt nóg einsamøll um dagarnar, meðan familjan er til arbeiðis. Ikki hava vit so

góðar stundir at vitja tey eldru, og tí verður heimahjálpin sum oftast tann einasta, sum dagliga hevur stundir at tosa við tey eldru, tá tær vitja.

Á dagstovninum arbeiða Harda Dølum og Thurid Justiniussen, heimahjálparar.

— Vit hava bert gott at bera hesum tiltakinum, siga tær báðar Harda og Thurid, sum vanliga vitja í fleiri heimum dagliga. Tey eldru hava ment seg munandi hesa tíðina, og eru vörðin hugaði at tosa saman, tó at tey í byrjanini ikki kendu seg so tryggan í nýggju umstøðunum.

Eldri fólk, sum annars

sita nóg einsamøll, hava her fingið møguleika at tosa við onnur, um gleði og trupulleikar teirra, og hetta í sjálvum sær, er ógvuliga týðningarmikið fyri tann einstaka.

— Tað er við fráfaringartíð, at Söslurinn vitjaði á dagstovninum, og ein dóttur kom eftir mammu síni. Dótturin sigur, at hon hevur verið nóg tryggari í útiarbeiði sínum, tá hon visti, at mamman var í góðum hondum, og tí mamman eisini tókst so hugagóð at sleppa útum egnu dyr dagliga. — Hetta er sum at halda tey gomlu fyri gjøldur um dagstovnurin nú verður niðurlagdur aftur, og eg tori ikki at siga mammu hetta, sigur dótturin.

Hóast henda royndin er eindømi, so hava tey á dagstovninum fingið væl burtúr. Um ein støðugur stovnur skuldi stovnaast, so áttu vit at havt nokur tilboð til tey eldru, so tey kundu fingið eitt hvørt upp í hendurnar, siga Harda og Thurid. Higartil hava vit sungið nógvið dagstovnafólkunum eins og vit hava roynt at vant vøddar hjá teimum, sum ikki eru so væl til beins. — Hetta hevur eisini verið nóg mikið til at tey eldru hava kent seg væl, men um viðari skal farast fram, so nøyðist nakað munagott at gerast frameftir.

Vit hava spurt Leiv Johannesen, formann í Söslu nevnd býráðsins, um møguleiki er fyri, at dagstovnurin kann halda fram?

— Av teimum royndum, sum higartil eru

gjørdar, er útlit til, at fólk hava verið ógvuliga fegin um tiltakið, sigur Leivur. Eftir at hava vitjað í dagstovninum eri eg fyri, at halda fram við royndini, men hetta er ein spurningur, sum býráðið skal taka støðu til í felag.

At enda sigur Leivur: — Vit vilja fegin stuðla heimahjálparstovninum, sum sjálvsagt er hann, sum skal taka støðu í hesum máli.

Vit vundu okkum síðan til Sonju á Argjaboða, leiðara av Heimahjálparskipanini.

Eru tit fyri at halda fram við dagstovninum?

— Vit eru bilsin um, so stóru áhugi er fyri hesum tiltakinum, bæði frá røktarsjúklingum og familjum teirra, men um dagstovnurin skal halda fram, so mugu umstøðurnar skipast øðrvísi.

— Hetta var bert ein fyríbils loysn, tí heimahjálparar ikki vóru til at taka í summarfrítíðini.

Eg vil fegin taka undir við at stovna ein dagstovn, men hetta kann ikki vera uppgávan hjá Heimahjálparstovninum sum so, tó at vit fegin vildu verið við í slíkum arbeiði.

Fyribils ber til at leiga seg inn í kjallarahæddina á Ellisheiminum, men hetta er bert fyri stutt tíðarskeið, tí tey sjálvi hava brúk fyri hølunum.

Annars haldi eg, at hetta er ein uppgáva, sum býráðið eigur at taka sær av, og at tað skuldi verið eitt tilboð til øll eldri fólk í býnum, at komið á slíkan dagstovn, sum úttan iva er ógvuliga mennandi fyri tey eldru og sjúku av okkara, sum búgva heima og sjáldan fáa vitjan í ger-

andisdegnum, sigur Sonja.

Vit bóðu eisini Poul Michelsen, býráðsformann, um eina viðmerking til dagstovnamálið.

— Eg havi litið og einki frætt um hetta málið, men kortini givið mitt tilmæli til, at heimahjálparstovnurin fekk innivist á Ellisheiminum, tí hon var í trongstöðu, at ikki nóg nógvið arbeiðsmegi var at ansa ellis- og røktarsjúklingum heima.

Hetta var bert ein neyðloysn, og nú kunnu vit tosa um, hvørt tað er rætt at koyra dagstovnafólkini heim til hús aftur. Eg kann bert siga, at vit nú nøyðast at gera eina niðurstøðu og royna, um hetta búskaparlaga er møguligt, og um Ellisheimið yvirhøvur er sinnað at hava dagstovnurin har, sigur Poul Michelsen.



Stundir eru nú at siga farvæl og takka fyri dagin. Øll eru tey fegin um at fara heim, men vilja hugagóð hittast aftur næsta dag. Hvussu leingi tey eldru fáa høvi til tess, er óvíst. Hetta er spurningur, sum býráðið skal taka upp til viðgerðar



Tey kunnu hava gleði og trupulleika sum vit øll onnur, men bert hava tey ikki møguleika at tosa serliga nógvið, tá tey sita hvori í sínum horni heima

Deyðahavs-rullurnar



Gunnar Asholm, professari og Lennart Falk, prestur við Adventistakirkjuna avmyndaðir uttanfyri Söslarin

Gunnar Asholm, magistari, heldur fram við fyrilestrum og ljósmyndavísan síni mikukvöldið, tá hann serstakliga fer at víðgera Deyðahavs-rullurnar. Tá verður høvi at lurta og siggja kl. 19 og 21 í kommunuskúlauluni í Havn.